

przepisom niniejszej ustawy, będą obowiązane do zwrotu wszelkich strat, wynikłych dla Skarbu Państwa.

Art. 9. Zgłoszenia do konwersji asygnat i obligacyj pożyczek państwowych, względnie świadectw tymczasowych na zasadach art. 2, 3, 4 i 6 niniejszej ustawy mogą być składane w ciągu sześciu miesięcy od dnia, który będzie oznaczony rozporządzeniem Ministra Skarbu. Wydawanie zaś obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej na podstawie niniejszej ustawy nastąpi najdalej w ciągu roku od dnia zamknięcia przyjmowania zgłoszeń.

Zgłoszenia do powyższej dodatkowej konwersji (wyższego przerachowania) oraz korespondencja w sprawie zgłoszeń i wydawania obligacyj dodatkowych 5% pożyczki konwersyjnej z odnośną Komisją Ministerstwa Skarbu (art. 12), względnie z Urzędem Pożyczek Państwowych, nie podlegają opłacie stemplowej.

Art. 10. Pierwsze trzy raty amortyzacji obligacji 5% pożyczki konwersyjnej, przewidzianej w punkcie 4-tym § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274), przenosi się na dzień 2 stycznia 1927 r., w którym to dniu odbędzie się jednocześnie amortyzacja czterech rat.

Art. 11. Pierwonabywcy obligacji, skonwertowanych na podstawie art. 2 niniejszej ustawy, uzyskują od 1 stycznia 1926 r. prawo płacenia obligacjami pożyczki konwersyjnej szacunku przy zakupie gruntów państwowych oraz prawo składania ich jako wadja i kaucje przy umowach i licytacjach rządowych.

Art. 12. Do rozpatrzenia zgłoszeń o dodatkową konwersję pożyczek państwowych w myśl niniejszej ustawy powołana będzie osobna komisja, w skład której wejdą prezes i czterech członków, mianowanych przez Ministra Skarbu. Orzeczenie komisji w sprawach, objętych niniejszą ustawą, jest ostateczne.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 8 — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*
Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

630.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 lipca 1925 r.

o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 1. Minister Skarbu wyznaczy corocznie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

i z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych na czas od 1 października do 30 września następnego roku:

- a) zasadniczy kontyngent cukru, jaki ma być wypuszczony z cukrowni, przerabiających buraki, względnie melasę, na obszarze Rzeczypospolitej w danej kampanji na rynek wewnętrzny na zaspokojenie potrzeb ludności, tudzież
- b) kontyngent zapasowy w wysokości co najmniej 5% kontyngentu (wymienionego pod a), t. j. tę ilość cukru jaka ma być ponadto zatrzymana w cukrowniach na wypadek wzrostu spożycia na rynku wewnętrznym.

Kontyngent zasadniczy może być w ciągu roku kampanijnego w miarę potrzeby stosownie podwyższony z kontyngentu zapasowego.

Wysokość kontyngentu zapasowego podlega rewizji w marcu i lipcu każdego roku.

Wyznaczenie kontyngentu powinno nastąpić najpóźniej do dnia 15 sierpnia tego roku, w którym kampanja się rozpoczyna, prowizorycznie, a do dnia 15 stycznia następnego roku ostatecznie.

Art. 2. Zasadniczy kontyngent cukru na daną kampanję oznacza się w ten sposób, że do cukru, wydanego na użytek wewnętrzny w ciągu poprzedniego okresu za opłatą podatku spożywczego, dolicza się tę ilość cukru, od której w ciągu tegoż okresu wpłacono cło przywozowe.

W kampanji r. 1925/1926 wysokość kontyngentu zapasowego, który musi być wypuszczony na spożycie na rynku wewnętrznym, wynosić ma najmniej 15% kontyngentu zasadniczego.

Art. 3. Wyznaczony kontyngent zasadniczy (art. 1) i zapasowy dzieli się między wszystkie w danej kampanji czynne cukrownie na obszarze Rzeczypospolitej proporcjonalnie do ich rzeczywistej produkcji cukru w danej kampanji.

Kontyngent zapasowy przechowuje się w magazynach fabrycznych i może on być wypuszczony tylko za zezwoleniem Ministra Skarbu.

Art. 4. Przy obliczeniu udziału przyjmuje się, za podstawę stosunek 100 kg. cukru surowego 1-go rzutu równe 88 kg., tudzież 100 kg. cukru surowego II-go rzutu równe 70 kg. cukru białego. Ostateczne obliczenie kontyngentu nastąpi na zasadzie urzędowej analizy.

Art. 5. Nowozalożone fakryki cukru, t. j. powstałe po wejściu w życie niniejszej ustawy, otrzymują swój kontyngent zbytu cukru na rynku wewnętrznym, o ile zgłoszą się o przyznanie udziału w kontyngencie do właściwej władzy skarbowej I instancji przed 1 czerwca tego roku, w którym zamierzają rozpocząć wyrób cukru.

Art. 6. Osoby, które w dniu 30 września posiadają poza cukrowniami zapas ponad 100 q, obowiązane są zgłosić ten zapas najbliższej władzy skarbowej I instancji do 15 października w sposób, podany w rozporządzeniu wykonawczem.

Jeżeli zgłoszony w ten sposób zapas przewyższa 5% wyznaczonego zasadniczego kontyngentu, natenczas nadwyżkę ponad 5% należy odjąć od tegoż kontyngentu przy ustalaniu jego ostatecznej wysokości.

Art. 7. Cukrowniom wolno swe udziały w kontyngencie za zgodą Ministra Skarbu (art. 1 a i b) odstępować w całości lub w części innym cukrowniom, mającym również udział w kontyngencie, w sposób przewidziany w rozporządzeniu wykonawczem.

Art. 8. Kontyngent zasadniczy, nie wywieziony z cukrowni w czasie od 1/X do 30/IX następnego roku na rynek wewnętrzny, dolicza się do kontyngentu zasadniczego następnego okresu.

Kontyngent zapasowy, pozostały z końcem kampanji, dolicza się do produkcji następnej kampanji.

Art. 9. Ceny cukru, wypuszczonego przez cukrownie na rynek wewnętrzny, reguluje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 10. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Rolnictwa uprawniony jest do obniżenia lub podwyższenia cła przywozowego od cukru do 50% na pewien ściśle oznaczony czas, conajwyżej na przeciąg jednej kampanji.

Art. 11. Na okres przejściowy, t. j. na przeciąg czterech po sobie następujących kampanji podział wspomnianego w art. 1 a) kontyngentu dokonywa się w ten sposób, że cukrowniom, produkującym mniej niż 40.000 q cukru, przyznaje się kosztem kontyngentu, przypadającego dla cukrowni o produkcji ponad 50.000 q cukru, nadkontyngent w następującej wysokości:

a) w kampanjach 1925/1926, 1926/1927, 1927/1928:

- 1) dla cukrowni o produkcji poniżej 30.000 q . 12%
- 2) dla cukrowni o produkcji od 30.000 q do 33.000 q 10%
- 3) dla cukrowni o produkcji od 33.000 q do 36.000 q 8%
- 4) dla cukrowni o produkcji od 36.000 q do 38.000 q 6%
- 5) dla cukrowni o produkcji od 38.000 q do 40.000 q 4%

b) w kampanji 1928/1929:

- 1) dla cukrowni o produkcji poniżej 35.000 q . 6%
- 2) dla cukrowni o produkcji od 35.000 q do 40.000 q 4%,
produkcji cukru w danej cukrowni.

Cukrownie, których produkcja po pierwszych 3 kampanjach okresu przejściowego nie przekroczy 25.000 q cukru białego, będą w następnych kampanjach, t. j. 1928/1929 wyłączone od przydziału nadkontyngentu i otrzymają tylko swój normalny kontyngent (art. 3).

Cukrownie o produkcji od 40.000 q do 50.000 q cukru otrzymują swój pełny kontyngent, przypadający im w myśl art. 1 ustawy, bez żadnych potrąceń i dodatków.

Cukrownie, które w kampanji 1924/1925, lub też w jednej z następnych kampanji okresu przejściowego wyprodukowały, względnie wyprodukują 41.000 q, względnie więcej cukru, zostaną na przeciąg okresu przejściowego, względnie następnych kampanji tegoż okresu, wyłączone od przydziału nadkontyngentu.

Nowowymbudować się mające cukrownie nie korzystają z ulg i nie ponoszą ciężarów, wynikających z przydziału nadkontyngentu, wymienionego pod a) i b).

W okresie lat 4 cukrownie, których odległość kolejowa od portów wywozowych w Gdańsku i Gdyni wynosi ponad 500 km., otrzymują procentowy dodatek do swego kontyngentu zasadniczego wedle następującej tabeli:

przy odległości 500—650 km.	dodatek	2%
" " 650—750 "	" "	3%
" " 750—850 "	" "	4%
" " „ponad 850 "	" "	5%

Art. 12. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych uprawniony jest na przeciąg lat 4 od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do powiększenia kontyngentu wewnętrznego cukru, przypadającego dla czterech cukrowni, położonych w województwie wołyńskim, lecz nie więcej aniżeli o 60 wagonów dla wszystkich czterech cukrowni łącznie.

Wszelki cukier, wypuszczony na obszar Rzeczypospolitej z cukrowni, leżących w obrębie granic celnych Rzeczypospolitej, ponad ilość, określoną kontyngentem, bez względu czy w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych, podlega podatkowi spożyciemu w kwocie 75 zł. od 100 kg.

Cukier ten natomiast może być wywieziony zagranicę Rzeczypospolitej bez żadnych ograniczeń i opłat.

Art. 13. Przekroczenia niniejszej ustawy, jako też przekroczenia wydanych na podstawie tejże ustawy przepisów będą karane grzywną do 50.000 zł.

Art. 14. Orzekanie kar, w niniejszej ustawie przewidzianych, należy do władz skarbowych II instancji.

Skazany może w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia karnego albo odwołać się do władzy skarbowej III instancji, która orzeka ostatecznie, albo też zażądać przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu.

Od wyroku sądu okręgowego przysługuje tylko skarga do Sądu Najwyższego stosownie do przepisów obowiązujących w tej mierze w siedzibie tegoż sądu okręgowego.

Art. 15. Kontyngent cukru na kampanję 1925/1926 będzie wyznaczony w ciągu 14 dni po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *C. Klarnier*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*